

85
13

UNIVERSITY OF TORONTO

3280

Σὺ χριτὴ ἔφης, ὁ ἀφροδίτης ἀειπός.
Ἐν δ' εἰσι δύο, ἠγέθεις συνηγμένοι,
εἰς ὄνομα γόν, ὁμολογοῖ ἐνθάδε.
Καὶ τὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν, ὡς φιλανθρώπος.
Παράν λυχνάεις, ἀρωγὸς καὶ συμπελάτης.
Πάρεσο βίνον, καὶ μέσῳ ὄφρα μόνων.
Ὁμολογῶν ἐλῶν ἐνθάδε γαστρίων,
Ἐσσημέριαν, βλαρδίαν, καὶ ῥῶσιν,
Ἄλλοις χαρίζων, καὶ ἔρανῶν μαρτυρίαν.
Δόμον ἐλθὼν δῶξον Ἀβερμαῖον.

Δένσι οἰκλῆς δύο ἄναδαπῆλα.

ὄφρα τας Ἀρχιμανδρίξες καὶ Πανυτῆς
καὶ βωδύχες αὐτῶν, ἰωύσαρ.
ἀρχιανθῆς βωδύχες.

Η ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Ψαλλομένη κατὰ τὴν Δεκάτην πέμπτην τῆ Δεκεμβρίου.

Ἐρανισθεῖσα μὲν ὑπὸ τῆ Ἱεροσοφολογιωτάτης Κυρίας
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΙΟΥ

Νῦν τὸ δεύτερον τύποις ἐκδόθεῖσα δι' ἀδείας ἡ προσηφής τῆ Πα-
ναγιωτάτης ἡμῶν Δεσπότης, τῆ Οἰκουμενικῆ Πατριαρχείας
Κυρίας Κυρίας

ΙΕΡΕΜΙΟΥ

Συνδρομῆ μὲν ἐκ ὀλίγη τῆ τιμιωτάτης Μαργαρίτης, χατζῆ Μαργ-
αρίτης γέναρη, ἡ τῶν τιμιωτάτων πραγματευτῶν Αὐτά-
δέλφων κυρ Ἰωάννης, ἡ κυρ Παναγιώτης Βαρβά-
των, καὶ τινῶν ἄλλων Χριστιανῶν.

Ἐπιστολίαν δὲ τῆ Πανοσιωτάτης Ἡγουμενῆς τῆς κατὰ τὴν Νῆστον Νάξου
Μονῆς τῆ Ἁγίας Ἐλευθερίας, Κυρίας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΒΑΡΒΑ-
ΤΟΥ, εἰς ἣν ἡ ἀνετέθη σαρ' αὐτῶν χάριν ψυχικῆς
ὠφελείας τῶν ἐκεῖ ἐτησίως ἐσραζόντων.

Προσασίαν δὲ ποιμωναρχῆντος Θεῶ ἐλέει τῆ Πανερωτάτης ἁ-
γίας Παροναζίας Κυρίας Ἱεροθέης.

Ἐπιθεωρίαν δὲ ἡ ἐπιδιωρθῶσαι Δευτερεύοντος Γερασίμου Βυζαντίου.]

Ἐν τῷ τῆ Πατριαρχείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως Τυπο-
γραφεῖῳ. Ἐν ἔτει αἰωιά. 1811.

Η Μεις οι κατὰ τὸν ὑψηλὸν προσκυνητὸν Ὁρισμὸν ἀποκατα-
 σαθέντες Συνοδικῶς Προσάται τῆς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τῆς Κων-
 σαντινῆ πόλεως Τυπογραφίας δηλοποιῶμεν ὅτι ἡ παρῶσα ἀσμα-
 τικὴ Ἀχολεθία τῆ Ἁγίας Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, Συνοδικῆ
 ψήφῳ ἐκ πολλῶν παροραμάτων τε καὶ σφαλμάτων ἐκκαθαρθεί-
 σα, Καὶ ὡς μὴ περιέχεσά τι ἐναντίον τῆ ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας
 καὶ τῆ πολιτικῆ διοικήσει, ἀναγινωσκέσθω ἀνυπόπτως παρὰ τοῖς
 ὑποβέσει Χριστιανοῖς.

αἰα. Νοεμβρίε 16.

Ἱερεμίας Ἐλέω Θεῷ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσαντινῆ πόλεως νέας
 Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ὁ Ἐκλαμπρότατος καὶ Περιβλεπτός μπεύζαδὸς Παναγιωτά-
 χης Μέγας Διερχμῆνὸς τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας.

Ὁ Ἐφέσθ Διονύσιος. Ὁ Κυζικὸς Κωνσάντιος.

Ὁ Μέγας Λογοθέτης Ἀλέξανδρος Μανός.

Ὁ Μέγας Σκευοφύλαξ Κωνσάντινος Νέγρης.

Εἰς τὰς Φιλοτιμησαμένους τὴν εἰς τὸ Κοινὸν
τῆς βίβλου ἔκδοσιν.

Τῆς πρώτης ἐγὼ τάξεως μετὰ τῆ Ἡσιόδα,
τίθηναι τῶν ἐπαινετῶν, ὡς οἶμαι μετὰ λόγους.

Τὰς ἐξ οἰκείας ἀγαθῆς, ἢ Φιλοκάλε γνώμης,
διὰ δαπάνης ἢ σμικρᾶς κοινώσαντας τοῖς ὅλοις.

Καὶ δωρεὰν παρέχοντας οἰκείοις τε ἢ ξένοις,
τὴν βίβλον ταύτην, ὅθου δεῖ εἰσεφεσθαι τοῖς ἐπαύνοις.

Οἷς ἀποδῆ Κύριος τὰς ἀμοιβὰς ἀξίας,
λιταῖς Ἱερομάρτυρος ἢ Μητροῦ τε Μαρίας.

Δι' ὧν ἀξιώθεισαν τῆς ἀνω Βασιλείας,
Πατρὸς Υἱοῦ ἢ Πνεύματος τῆς θείας Θεαρχίας. Ἀμήν.

Ὁ ταπεινὸς ἱκέτης.

Καλλίνικος.

ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΕ ΚΑΙ ΘΕΟΠΡΟΒΛΗΤΕ ΜΗ-
ΤΡΟΠΟΛΙΤΑ ΣΜΥΡΝΗΣ ΚΤΡΙΕ ΛΗΘΙΜΕ,
Πάτερ ἰν Χριστῷ σεβασμιώτατε.

Ἐκ πολλῶν ἀναντιρρήτων λόγων εἰμι πεπληροφορημένος ὁ ταπεινότα-
τος δῆλος τῆς Πανιερότητός σε, πόσον κατακυριεύει τὴν ψυχὴν σε ἡ ἀκά-
θεκτος περὶ τὰ καλὰ σπασθῆ, ἢ ἡ πατρικὴ ἀγάπη τῶν ὁπωσδήποτε συν-
τελέντων εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ἀνθρώπων. ἡ νῆσος τῶν Ναξίων, ἢ ἡ
πόλις τῶν Σμυρναίων συμμαρτυροῦσι τῆ πράγματος τὴν ἀλήθειαν, κηρύτ-
τουν πανταχῆ τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν σε, ἢ μὲν ὡς πατεὶς διηγυμένη τὸ
θιάγωγον ἢ προσηγὲς τῆς παιδικῆς σε ἡλικίας, ἢ δὲ ὡς μάνδρα, ὑπὸ τὴν
ποιμαντικὴν σε ῥάβδον, ὁμολογοῦσα τὴν τελειότητα τῆς φρονήσεώς σε, ἢ
τὴν ἀγρυπνον φροντίδα σε πρὸς σωτηρίαν τῶν ποιμαινομένων. ἰν συντόμῳ
ἀφ' ἑκατέρας ὁ λόγος ὑπόπτερος διαφοιτᾷ, ἢ πρὸς πάντας ἀναγγέλλει τὸ
μεγαλοφυὲς τῆ νοός σε, ἢ τῆς γνώμης σε τὸ θεοφιλές, ἐξ' ὧν ἀκριβέστατα
συναπαρτίζεις τῆ καλῆ ποιμόνος τὸν λαμπρότατον χαρακτήρα, ἢ τὸν
περιφανέστατον ὑπογραμμὸν τῆς εὐαγγελικῆς ἀρετῆς.

Ταῦτα πάντα παρακινῶσι δικαίως ἐμὲ τὸν εὐτελεῆ συμπατριώτην ἢ δὲ-
λόν σε, νὰ προσφέρω πρὸς τὴν Πανιερότητά σε ταύτην τὴν Πανηγυρικὴν
ἀκολοθεσίαν τῆ Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίας, τυπωθεῖσαν ἤδη τὸ δεύτερον δε-
πάνη τινῶν Χριστιανῶν, ἐλπίζων ὅτι ἢ διὰ τῆς πρὸς αὐτὸ εὐεργεσίας, ἀ-
ναγκαιοτάτης ἔσης, θέλεις ἐπιβεβαιώσαι τὴν πρὸς τὴς συμπατριώτας
κοινοτέραν εὐμένειαν. δέξαι δὴ τὴν προσφορὰν ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς πατρίδος
σεβασμιώτατε Πάτερ ἢ Δέσποτα, ἢ μὴ μὲ ἀπαξιώσης τῆς ἐλπίδος, ἢ
τῆς κατωτάτης τάξεως τῶν εὐτελεσέρων σε δούλων.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιωτάτης Πανιερότητος.

Ταπεινότατος ἢ ὑποκλινέσαστος ἰκέτης.

Καλλίνικος.

Π Ρ Ο Ο Γ Μ Ι Ο Ν .

Επειδὴ αἱ τῶν Ἀγίων Μνήμων ἢ Ἀκολουθία, ἀποβλέπουσιν εἰς δόξαν τῆ δοξάσαντος αὐτῆς Κυρίας ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ· ἢ εἰς ἀρετὴν διεγείρουσι τὰς ῥαθύμους, διὰ τὰ μιμῶνται τὰ θαύματα αὐτῶν ἔργα, δικαίως λοιπὸν ἢ πανσόφως ἢ τῶ Χριστῷ ἡμῶν ἀγία Ἐκκλησία τὴν τῶτων ἑκάστη Ἀκολουθίαν εἰς τὴν μνήμην αὐτῆ ἀναγινώσκειται ἐθέτισσα, ὡς ἐν τοῖς Μηναίοις ἐμφαίνεται. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐντισσι μέρεσι τῆς οἰκημόνης, οἱ μὲν μᾶλλον, οἱ δὲ ἥττον διὰ τὰ ἑαυτῶν δοξάζονται θαύματά τε ἢ λείψανα, διὰ τῆτο ἢ οἱ μεταγενέστεροι κατὰ μίμησιν τῶν ἀρχαίων ὑμνογραφῶν, ἐνθα τινὸς Ἀγίου εὐρίσκεται λείψανον, ἢ κατ' ἰδίαν θαυματεργία τις αὐτῷ ἐνεργεῖται, ἢ διαλείψει τροπαρολογῶντες εὐλαβῶς, καὶ τι πλεον προθέμοι τῆς ἐν τοῖς Μηναίοις ἐτήσιος Ἀκολουθίας, εἰς τιμὴν τῷ Ἀγίῳ ἐκείνῳ, καλῶς ποιῶντες. Ὅτι βέβαια ὅπε λείψανον, ἢ Ναὸς Θεὸς αὐτῷ ἐστίν, ἐκεῖ δικαίως, ἢ πλεον τῶν ἄλλων τῆς οἰκημόνης μερῶν, ὀφείλεται ἢ εὐλάβεια εἰς τὸν αὐτὸν Ἅγιον. Πολλὰ δὲ τὰ θαύματα τῷ Ἀγίῳ Ἐλευθερίῳ ἢ ἐν τῇ Νήσῳ Νάξῳ, ὅπε κείται Μονῇ ἢ μέρος τι τῷ λειψάνῳ εὐρίσκεται τῷ Ἱερομάρτυρος. Ὡς κοδομηται δὲ ἡ ἱερὰ αὐτῆ Μονὴ ἐν τῇ εἰρημῶν Νήσῳ κατὰ τὸ χωρίον Σαγγεῖ λεγόμενον, ὑπὸ τινος εὐσεβῆς Γεωργίου, ἐκ τῆς γενεᾶς τῶν Βαρβάτων ἐπικαλεσμένων, ἐκ θεμελίων ἀνεγερθεῖσα. ἢ μετερχομένη κατὰ διαδοχὴν εἰς τὰς συγγοναῖς ἐκείνῳ τῷ πρώτῳ κτίτορος, εὐρίσκεται σήμερον ὑπὸ τὴν πρεσβυτάτην ἢ Ἱερμηνίαν τῷ Πανοσιωτάτῳ Ἱερμηνίῳ κτῆ Καλλιπικῆ Βαρβάτῳ, ὅς τις Φροντίσας ἐξέδωκε τύποις τὴν παρῆσαν ἀκολουθίαν, συνδρομῇ δὲ τινὲ τῷ τιμιωτάτῳ κτῆ Μαργαρίτῳ, κατὰ τὴν Μαργαρίτῳ Γέναν, ἢ τῶν τιμιωτάτων πραγμάτευτῶν αὐταδέλφῳ κτῆ Ἰωάννῳ, ἢ κτῆ Παναγιώτῳ Βαρβάτῳ, καὶ τινῶν ἄλλων εὐσεβῶν Χριστιανῶν, ἵνα διανεμηται ἅπασιν τοῖς ἐορτάζουσιν βελομένοις τὴν ἐτήσιον μνήμην τῷ Ἀγίῳ Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίῳ, ὃ τῆ πρὸς Θεὸν μεσιτεία γένοιτο αὐτοῖς ἐπιτυχῆν τῆς αἰωνίῃ ἢ Μακαρίας ζωῆς.

ΜΗΝΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΩ ΙΕ΄.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ παρόντα Στιχηρὰ, εἰς 5΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡ τὸ παραδόξον Θαύματος.

Ω τὸ παραδόξον Θαύματος, ὁ Εὐανθίας Καρπός, τῷ Θεῷ προσενή-
νεκται, ἀτελεῖ ἐν σῶματι, Ἱεράρχης παντέλειος, ἀλλὰ ἢ Μάρτυς
Φρικταῖς αἰκίσεισι. Διὸ σεφάνοις διπλοῖς κατέσπεψε, Ἰστον ὁ Κύριος, ὄσσοι
δὲλε γνήσιε, αὐτῷ εἰπὼν, δεῦρο συκοινῶναι μοι τῆς Βασιλείας μ.ε.

Ὅντως Ἀποστόλων γέγονας, ὡσπερ Ἰῶ χρόνῳ ἐγγύς, ἔτω μάκαρ ἐν βίῳ τε,
ἢ τῆ πίσει ὁμοῖος, τὰ τῆς πλάνης σεβάσματα, πανσόφοις λόγοις, κατα-
σρεψάμενος, ἢ Εὐσεβείας σύλος γενόμενος ὡ σοὶ κραυγάζομεν, χαίροις Ἐ-
λευθέριε, ἢ νῦν ἡμᾶς, ἔδρατον πρεσβεύαις σε, ἐπὶ τῷ φόβῳ Χριστοῦ.

Ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ Φρόνημα, καθυποτάξας Ἰῶ νῶ, τῷ Χριστῷ καλλιέρη-
μα, σεαυτὸν προσήγαγες, ἢ ἀμώμητον σφάγιον, Φρικταῖς βασάνοις, ἀ-
θλήσας ἔνδοξε, ἢ νῦν τῷ Θεόνῳ, αὐτὸ παρίσχεις. Τὸς δεομένους σε, πάσης
περιζήσεως ἐλευθερῶν. Καὶ γὰρ ἐλευθέριον, κλήστιν ἐπλήτῃσας.

Ἐτρεῖς ἦχος δ΄. Ἐδώκας σημείωσιν.

Σκεῦος ἱερώτατον, Πνεύματος Θεῖου γεγένησαι, τὴν ψυχὴν καθηράμε-
νος, παθῶν ἱερώτατε, ἔνθα χρίσμα Θεῖον, ἅγιον ἐδέξω. Ἀρχιερέχης γε-
γονώς, ἢ ποδηγέτης Λαῶ Θεόφρονος, ἢ Μάρτυς ἀπαράτρωτος, τὸ δὲ ἡ-
μᾶς πάθη φέροντος, ἢ ἀπάθειαν βλύσαντος, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Σώματος ἠλόγησας, αἰκίζομένῃ τῶν μάλιστα, ἢ πυρὶ προσεγγίζοντος. Τὸν
νῦν γὰρ προσήλωσας, ἀνεικάσω πρόθῳ, Ἰῶ ἄριστότατῳ, κάλλει τῷ Θεῖν ἐρα-
σεῖ. Οὐ τῷ γλυκεῖῳ ἐτρώθῃς ἔρωτι, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέ-
ων ἀγλάισμα, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλῶς

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σε, τεθεαμένη τέλεσατα. ἢ καλῶς σε κυήσασα, τὸν ἴσον ποθήσασα, διανύσασα δρόμον, σοὶ περιπλακείτα, μέσον τῆ σκάμματος Σοφῆ, καθάπερ Δάμαλις ἀποσφάττεται· μεθ' ἧς ἐκδυσωπῆμένη σε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτῆρα ἢ Κύριον, ἐκδυσώπει πανόλβιε.

Δόξα. ἢχος πλ. β'.

Ἰεραρχῶν τὴν καλλοῖν, ἢ Ἀθλοφόρων κλέος, Δουμάτων ἀληθείας, ἢ Ἐκκλησίας Προσάτην εἰδότες σε, συνελθόντες Ἐλευθέριε, χρεωσικῶς εὐφημῆμέν σε λέγοντες. Χαίροις ὁ τῆς Ἠπέρας Ποιμῆν, ἢ ἄδυτος Φωστῆρ, ἢ κράτος, ἢ σερέωμα· Χαίροις Χριστὸν ὃς ἠγάπησας, ἢ τὰ τῶν Τυράννων Φόβητρα, μυκτηρήσας ὡς παύγια· Χαίροις αἰκίζομένους ποικίλως ἐν βασάνοις, τῆ σὲ μὴ Φεισάμονος σώματος, ὡς ἄλλοτρεῖς. Διὸ παμμάκαρ βοῶμόν σοι, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἀδιαλείπτως πρόσηθι, τῶν πισῶς ἐπιτελόντων, τὴν σεβάσμιον, ἢ πανόδοξον Μνήμην σε.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός

Σπήλαιον εὐτρεπίζε. ἢ Ἀμνάς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον Φέρεσα Χριστὸν. Φάτην δὲ ὑποδέχεσθαι, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τῆς Γηγενεῖς. Ποιμῶνες ἀγραυλῶντες μαρτυρεῖτε Θαῦμα τὸ Φρικτὸν· ἢ Μάγοι ἐκ Περσίδος, Χρυσὸν ἢ Λίβωνον ἢ Σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσαγάγετε· Ὅτι ὠφθῆ Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρὸς, ὄνπερ ἢ κύψασα, δελικῶς ἢ Μήτηρ προσεκύνησε, ἢ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης; ὁ λυτρωτῆς μου ἢ Θεός.

Εἰσοδος· Φῶς Ἰλαρόν· ἢ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐπίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτήσασα, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, ἐν τὸ πολυχρόνιον, ἐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ Φρόνησις Ἀνθρώποις, ἢ ἠλικία Γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρετος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, ἢ ζῶν μεταξὺ Ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠεπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ Σύνεσιν αὐτῆ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ Ψυχὴν αὐτῆ. Βασκανία γὰρ Φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, ἢ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνος μακρῆς. Ἀρετὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἢ Ψυχὴ αὐτῆ· Διὰ τῆτο ἔσπευσεν ἐκ μέσης πονηρίας. Οἱ δὲ Λαοὶ ἰδόντες, ἢ

μη νοήσαντες, μηδὲ θόντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις ἢ ἔλεος ἦν τοῖς Ὀσίοις αὐτῶ, ἢ ἐπισκοπὴ ἦν τοῖς Ἐκλεκτοῖς αὐτῶ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙκαίων Ψυχῶν ἦν χειρὶ Θεῶ, ἢ ἔ μὴ ἀψιχται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἦν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνήσκειν, ἢ ἐλογίθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν ἢ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει Ἀνθρώπων ἔαν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν Ἀθανασίας πλήρης, ἢ ὀλίγα παιδευθόντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτῶ, ἢ εὖρον αὐτῶ ἀξίως ἑαυτῶ· Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτῶ, ἢ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτῶ, ἢ ἐν καιρῶ ἐπισκοπῆς αὐτῶ ἀναλάμψαι, ἢ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμάνται· Κρινῶσιν ἔσθνη, ἢ κρατήσῃσι λαῶν, ἢ βασιλεύσει αὐτῶ Κύριος εἰς τῶς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσῃσιν ἀλήθειαν, ἢ οἱ Πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενῶσιν αὐτῶ. Ὅτι χάρις ἢ ἔλεος ἦν τοῖς Ὀσίοις αὐτῶ, ἢ ἐπισκοπὴ ἦν τοῖς Ἐκλεκτοῖς αὐτῶ.

Προφητείας Ἡσαΐε τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΤΑ δε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, ἢ συναχθήσονται Ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, Τίς ἀκυσὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν Τῶς Μάρτυρας αὐτῶν, ἢ δικαιοθήτωσαν ἢ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι Μάρτυρες, ἢ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, ἢ ὅπως ὄν ἐξελεξόμην, ἵνα γινῶτε ἢ πιστεύσητέ μοι, ἢ συνητε ὅτι ἐγὼ εἰμί. ἔμπροσθεν μου ἔκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, ἢ μετ' ἐμὲ ἔκ ἔσται. ἐγὼ εἰμί ὁ Θεός, ἢ ἔκ ἔστι πάρεξ ἐμῶ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγελα ἢ ἔσωσα· ὠνεῖδισα, ἢ ἔκ ἦν ἐν ὑμῖν ἄλλοτριος. Ἔμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, ἢ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός. ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, ἢ ἔκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαερέμενος. Ποιήσω, ἢ τίς ἀποσρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὀλυτρέμενος ἡμῶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν λιτὴν. ἦχος α'.

Ω Γῶν Φρικτῶν ἢ νεανικῶν σε ἀγώνων, Ἐλευθέριε ἀοιδιμε. Σὺ γὰρ ἐπὶ Κραββάτε ἠνθρακωμένε ἀπλωθεῖς, ἢ Ἰχθύος δίχην ἐν Τηγάνῳ βληθεῖς, ἢ πάλιν ἐν χαλκῇ κατακλεισθεῖς Καμίνῳ, τῷ παμΦλάζοντος κάτωθεν

τωθω πυρός, εὐψυχοτάτῳ λογισμῷ ὑπήνεγκας τὴν παμφάγον δύναμιν.
 Οὐθὼ τῷ Θεῷ σε δοξάζοντος, δι' ὃν ταῦτα ἔπασχες, ἀβλαβὴς ἐν ἅπασιν,
 ὡς οἱ πάλαι Παιδὲς διέμεινας. Ἐνήγει γὰρ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἐν σοὶ, καὶ διὰ σὲ
 τὰ παράδοξα, πρὸς σωτηρίαν τῶν Ἀνθρώπων, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος.

Ἐξ ἐλευθέρως ἀληθῶς, τῆς ἀνω γενόμενος Ἱερουσαλήμ Θεόφρον, ἐκείθω
 πρακτικῶς ἐπλήτισας, σὺν τῇ κλήσει, καὶ τρόπον ἐλεύθερον. Ταύτης ἔν
 καὶ ἡμᾶς γενέσθαι, ἐκτενῶς τὸν Χριστὸν δυσώπει, Ἀθλητὰ ἱερώτατε.

ἦχος πλ. δ'.

Τῆς Ἱεραρχίας σε ὅσιε Πάτερ, τὴν Στολὴν ἐφοίνιζας ταῖς ῥοαῖς τῶν Αἰ-
 μάτων σε. Ἐν μέσῳ δὲ τῆς Σταδίου ἀνδρικῶς τελειωθέντα ἰδεῖσά σε, ἐπιπτε-
 σῶσα ἠσπάζετο τὸ γλυκὺ τέκνον, ἢ καλῶς γεννησαμένη καὶ θρεψαμένη σε.
 Διὸ καὶ τμηθεῖσα τῷ ζήθει, εἰς ἑρανίης θαλάμῳ μετὰ σὲ συνειτλήθην.
 Ωὐ μακαρίας Μητρός· ὡ Μασῶν ἱερῶν, ἕς ἐθήλασας μάκαρ Ἐλευθέριε, καὶ
 τῆς φύσεως τὸν Πλάσιν ἐπέγνωσ. Σὺν αὐτῇ ἔν πρέσβευε, ἐλεηθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος πλ. β'.

Ἱεραρχίας Κανῶν καὶ ἀθλήσεως Τύπος, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Ἱερομά-
 ρτος Ἐλευθέριε. Καὶ γὰρ τὴν Ἐκκλησίαν Χριστῷ, πράξεισι καὶ λόγοις ἀποσο-
 λικῶς ἐποίμανας, ἱερωγῆσας ἀόκνως τοτὲ Χριστῷ εὐαγγέλιον. Συλληφθεὶς
 δὲ τοῖς μισθόνοις, ἐν αὐτῷ τῷ διδάσκειν, ὡς Πρόβατον ἐπισφαγὴν ἐλκό-
 μονος, χριστομιμήτως ἠκολούθησ, ἐκ ἐρίζων ἐδὲ κραυγάζων· ἀχόμονος δὲ
 μάλλον ὑπὲρ αὐτῶν, τῷ λαβῆν ἐπίγνωσιν, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

Δόξα. ἦχος πλ. δ'.

Φερωνόμως ἐκλήθης Ἐλευθέριος πανεύφημε. Τὴς γὰρ δεσμοῖς ἀγνοίας
 πεπεδημένος, καὶ σκότῳ πλάνης τῆς εἰδωλομανίας ἀφρόνως προσανέχοντας,
 συμπαθεία γνώμης ἐλευθερίας ἠξίης. Διὸ καὶ ταῖς Προσευχαῖς σε, τὸν
 στρατηλάτην Φίλικα, καὶ τὸν ἐπιερχον Κορέμμονα, τὸν τῷ δεινῷ χαλκωγῆ-
 ματος ἐφευρετήν, σὺν μυρίοις ὅσοις, τῶν βρόχων ἐξαεπάσας, τῶν πονηρῶν
 Δαιμόνων, συνάθλης καὶ Μάρτυρας, τῷ Βασιλεῖ προέπεμψας τῶν ἀπάν-
 των. Καὶ νῦν ἡμῖν δώρησαι πρεσβείαις σε, Ἀμαρτιῶν τὴν λύσιν, καὶ τὸ
 μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ
 πάσης

πάσης ἀνάγκης ἢ θλίψεως. Εἰς τὸν Στίχον, σιχηρὰ Προσόμοια. | ἦχος πλ. α'. Χαίροις Ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

ΔΕΥΤΕ πνευματικῶν Ἀδελφοί, ἐπαπολαύσωμεν Χαρίτων ἐτήσιον, τὴν Μνήμην Ἐλευθερίας, ἐπιτελῶντες πισῶς. Ἰὼ λαμπρῶ Ποιμένος, ἢ ὦν Μάρτυσι. Καὶ γὰρ ἀμφοτέρωθεν, ἀπασράπτει ὡς Ἥλιος Ἱεραρχία ἢ Ἀθλήσαι κοσμέμενος. Ζοφὸν ἅπαντα, τῶν παθῶν ἢ τῶν θλίψεων. πάντας ἐπισκεπτόμενος, ἐλαύνει ἐκάστοτε, ἢ ταῖς κύσσαις ῥασιάνῃ, ἐπὶ τὸ τίκτειν χαρίζεται, Χριστῷ ὦν Θεράπων, τῷ τὰ ἐνδοξα ποιῶντος, ἢ τὰ ἐξαισία.

Οἱ Ἱερεῖς σὺ Κύριε ἐνδύονται δικαιοσύνην.

Χαίροις Αὐλωνητῶν ὁ Ποιμὴν, ὁ κατὰ Παῦλον, δικηρέφας τοῖς τρόποις σο, ἢ πάσῃ τῇ ὑψηλίῳ, μέγας Φωστῆρ ἐκ Δυσμῶν, νοητῶς ἐκλάμψας Ἐλευθερίε· Χριστῷ γὰρ τῷ ἔρωτι, σὺ τρωθεὶς διὰ πίσεως· τοῖς μὲν Εἰδώλοις, νείμαι σέβας ἐλκόμενος, ἢ κατέπτιζας, τὰ δρώμενα δάματα· ὑπτιος δὲ ἀπλέμενος, ἀνθράκων ἐς Κράββατον· ἢ ὦν Τηγάνῳ δὲ αὐθις, διὰ Χριστὸν ἐξοπτέμενος, τρυφᾶς ἐλογίζε, ἢ τὸ πῦρ ἢ τὰς σρεβλώσεις, ἢ πᾶσαν βάσανον.

Δίκαιος ὡς Φοινὴ ἀνθήσει, ἢ ὡσεὶ Κέδρος.

Οὕτως ὁ Θαυμασίῳ Θεῷ, ἐθαυμασῶθι ἢ ὦν σοὶ Ἐλευθερίε. ὁ Φίληξ Θηρὸς γὰρ δίκην, ἀποσαλεύς ἐπὶ σέ, σοὶ προσβλέψας μόνον, πρὸς σὲ γέγονε. Φρικτὸν δὲ ὁ Ἐπαρχος, τῷ Τυρανῶ μηχανήμα. ὑποθέμενος, αἴφνης ᾤφθη σὸν Θήραμα· ἢ τὸν Κλίβανον, εἰσιῶν ἀνεβόα σοι Ἁγίε σὺ ἐνίσχυσον, καμὲ ὡς τὸν Φίληκα, ἵνα Φλογὸς τῆς προσκαίρε, καταφρονήσας ὁ δάλαιος, τὸ πῦρ τῆς Γεόνης, ὑπεκφύγω σαῖς πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον.

Δόξα. ἦχος πλ. δ'.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετανασὰς θεῖα δύναμι, τὴν τῶν ζῶων ἀγριότητα ἐπιθάσσευσας τῷ λόγῳ σε· ἢ νῦν εἰς τὸ ὕψος τῶν ἔρῶν μετὰ τῶν Ἀγγέλων συνδιατώμενος, καταπράϊνον ἐφ' ἡμᾶς τὴς ἀμαρτωλῆς τὸν θυμὸν τῆς θεῖας δικαιοσύνης. Ἡμέρομον γὰρ ἢ ἠνομήσαμεν, ἢ πῶς ἐκφουζόμεθα τὴν ἐνδικὸν μιθθαποδοσίαν τῆς παραβάσεως! γὰρ μεσίτης εἰς Θεόν, ἔλων ἡμῖν παρεχόμενος τὸν βασιλέα τὸν ἀπάντων, ἢ σῶζε ταῖς πρεσβείαις σε Ἱερομάρτυς Ἐλευθερίε τὴς ἀπανταχῶ τελῶντας τὴν μνήμην σε, ἢ τὴς ὦν τῇ Νήσῳ Νάξῳ κατὰ τὸν σεπτὸν Ναῖν ἐξαιρέτως δε-

ζολογῶντάς σε .

Καὶ νῦν . ἦχος ὁ αὐτός .

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζε, εὐτρεπιζέσθω ἡ Φάτιη, τὸ Σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθον, ἡ σκιά παρέδραμε, ἡ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφάνερωται, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, ἡ θεώσας τὸ πρὸς λιμμα . Διὸ Ἀδάμ ἀνανεῖται, σὺν τῇ Εὐᾷ κράζοντες ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπέφάνη, σωσαὶ τὸ γένος ἡμῶν .

Τὸ Ἀπολυτίκιον .

Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον λόγον .

Ἰερέων ποδῆρει καταχοσμέμενος, ἡ Αἱμάτων τοῖς ρείθροις ἐπισαζόμενος, τῷ δεσπότη σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφὲ, καθαιρέτα τῷ Σατανῶν . Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίσει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου Ἀθλήσιν .

Δόξα, τὸ αὐτό .

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον . Χαῖρε πύλη Κυρίου .

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Καθίσματα . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκνεσίως .

Σοῦ τὸν Σωτῆρα ὀλιχῶς ἀγατήσας, τὸν ἐν τῷ ξυλῷ διὰ σὲ τανυθόντα, τὸς τυραννῶντας ἠνεγκας σερρὲ καρτερῶς, Πλάνην τὴν καχέσπερον, νενεχῶς ἀποκλίνας Ὁθῶ Ἐλευθέριε, ἡ αὐτὸς σε δοξάζει, ἐν Οὐρανοῖς ἀζίζως, ἡ ἐν γῆ . Διὸ ἡ σκέποις, τὸς σε ἐρεταζίντας .

Δόξα, τὸ αὐτό . ἡ νῦν, Θεοτοκίον .

Οὐ σιωπήσωμεν αἰεὶ Θεοτόκε, τὰς δυνασεῖας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐσατο πρεσβύεσσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξον, ἕως νῦν ἐλευθέρως; ἐκ ἀποσῶμων Δέσποινά ἐκ σῆ . Σὺς γὰρ Δέλης σωζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν .

Ἔτερον ἦχος α'. τὸν Τάφον σου Σωτήρ .

Ἐκπλήττει πάντα νέν, τῶν Μαρτύρων τὸ Θαῦμα· πῶς ἴσχυσον ἡ σὰρξ, ἐνεγκῆν Φρικτὰ πάθη . Ἐν πασι δὲ διέπρεψας, σὺ σερρὲ ὡς τις ἄσαρκος Ἐλευθέριε, ἰσχύον λαβὼν ἀπὸ ὕψους, κατευμεγεθῆν, τῶν δριμυτάτων Βασάνων . Διὸ σε δοξάζομεν .

Δόξα, τὸ αὐτό . Καὶ νῦν, Θεοτοκίον .

Μαρία τὸ σεπτὸν, τῷ Δεσπότη δοχεῖον, ἀνασησον ἡμᾶς, πεπτωχότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, ἡ πταισμάτων ἡ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας Ἀμαρτωλῶν Σωτηρία, ἡ Βοήθεια, ἡ κρατικὴ Προσασία, ἡ σωζεις τὰς

Δέλης

Δέλεος σου.

Ἐτερον, μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Θείας πίψεως.

Πᾶσαν ἄφρανας, Ἰερωσύνη, ἢ σὺ Αἵματι, τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ τὸ Χρῆσμα σοι δέδοται, ἢ τὸ σὺν Αἵμα ἐν ταύτῃ ἐξέχεας. Παύλῳ μέτοχε, Χρῆσόν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. ἢ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας Φύσεως, ἐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ Γαστρί σου. Ἄλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκων, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τῆς τόκου Φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Εἶτα, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῆς δ'. ἦχος.

Προκείμενον ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει, ἢ ὡσεὶ Κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

σίχος· Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

τὸ, πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, εἰς Ἱεράρχην ὁ ν'. Ψαλμός.

Δόξα, ἦχος β'. ταῖς τῆς Ἱεράρχης ἢ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα σίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα Ἐλέος σου. Ἰδιόμελον.

Ζῆται ἐν τῇ λιτῇ οἶον βέλει. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Ἐλέει ἢ οἰκτιρημοῖς.

Εἶτα οἱ καιόνες τῆς Θεοτόκου, εἰς ε'. ἢ τῆς Ἀγίας, εἰς ἦ.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ α'. ἦχος α'. ὁ Εἰρμός.

Ωδὴν ἐπινίκιον, ἄσῳμων πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι θαυμασὰ τέρατα, Βραχίονι ὑψηλῷ, ἢ σῶσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δεδόξασαι. Δίς.

Σοφίας τὴν Ἀβυσοῦν, ἢ τετοκεῖα, σαρόνας Σοφίας μοι, Πηγὴ χαριτόβρυτε, σεμνὴ κατάπεμψον, ὑμνολογῆσαι τῶν Χαρίτων σου τὸ πέλαγος.

Ἵμνωσε πανύμνητε, ἦν ἀνυμνήσιν, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ὡς Θεὸν κηύσασαν, τὸν ὑπερύμνητον· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ· ὅτι δεδόξασαι.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, ἢ ἡ Ἀκροσιχίς Θεῶν Ἐλευθέριον τιμάω. Πάτερ.

ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν Ἡτείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ.

Θρόνῳ τῆς δεξιάς Κυρίου παρρησιῶς, σὺν Ἀγγέλων ταγμασιν, Ἐλευθέ-

ριε σοφέ, τῆς ὑμνήντας πόθῳ σε αἰετ, ἐλευθέρωτον παθῶν. Ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ἐκλελεγμένος ἐκ βρέφους σὺ τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἔνδοξε, ὡς περ πάλαι Σαμὴλ, ἢ τῷ θείῳ Πνεύματι χρισθεὶς, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεὺς, Λαὸν ἐποίμανας.

Γερεργὸς Μυσηρίων τῶν τῆ Χριστῆ, γεγωνὸς ἐλάμπρυνας, τὴν Στολὴν τὴν ἱερὰν, Μαρτυρεῖς Αἵματι σοφέ, ὦν Σταδίῳ καρτερῶς ἀγωνισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, Θεὸς Λόγος Πάναγνε, ἐξ ἀσπέρου σου γαστρός, ὑπὲρ νῶν σεσάρκωται διὸ, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ αἰεὶ δοξάζομεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρημὸς.

Στερωθήτω ἡ Καρδία μου, τῇ Ἐλπίδι Χριστῆ τῶν Ἀγαθῶν σου. Ἵνα ἀπαύσως μετ' ὠδῆς, τὸν ὕμνον ἀνακράζω σοι. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ἢ γὰρ, πλὴν σου μόνε Φιλάνθρωπε.

Δίς.

Ὁ Ὀυρανὸς ὁ καθαρῶτατος, τὸ τῆ Βασιλείως ἀνάκτορον, ὁ χαριτόπνευτος ἀληθῶς, ἢ εὐδῆς Παράδεισος, ἢ ἐλπίς Χριστιανῶν, ἢ Θεοτοκος ὑμνείδῳ μοι.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λογῷ πᾶσαν πρὸς ὑπαρξιν, παραγαγόντα λογικὴν, Φύσιν αἶμα ἢ ἄλογον, ἀλογίας ἐκλυτρεύμενον, Βροτῆς Παντευλόγητε.

Τῆ Ἁγίῃ. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Νοὸς σεβρότητι σοφέ, ὀπλισάμενος χαίρων, τὴν ὁδὸν διανύεις, τῆ Μάρτυρεῖς σουτὸν, ἐθειασίως προδὸς, τοῖς ζητήσι, Μάρτυς Ἰερώτατε.

Ἐκ τῆ Θεῆ Πνεῦμα λαβὼν, τῆς Σοφίας τὸν πλῆτον, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀποστόλων σοφέ, σαγήνη μαρτυρικῆ, σαγηνεύων, Λαὸς πρὸς Εὐσέβειαν.

Λαμπρυνας θείαις Ἀρεταῖς, τὴν Ἀρχιερωτύνην, λαμπροτέραν εἰργάσω, τῇ πορφυρίδι τῶν σῶν, Αἱμάτων καρτερικῶς, ἐναθλήσας, Μάρτυς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Ἐκπλήθει νῶν ἢ ἀκολῶ, τὸ Μυσήριον ὄντως, τῆς λοχείας σου Κόρη. Θεὸν γὰρ ὑπερφῶς, συνέλαβες ὦν γαστρί, ἢ τεκῆσα, μόνεις Ἀειπάρεθνος.

Κάθι-

Κάθισμα . ἤχος α΄ . Τὸν τάφον σε Σωτήρ .

Ελευθερον τὸν νῦν, ἐκ παθῶν κεκτιμένος, ἐγὼν τῆ Θεῶ, γνήσιώτατος Δεῖλος, ἢ πλάνης ἠλευθέρωσας, τὴς καλῶς σοι πειθήσαντας . Ἐναθλήσας δε, ὡς Ἰερεὺς τε ἢ Μάρτυς, Ἐλευθέρειε, διπλῆν ἐδέξω τὸ εἶφος, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς .

Δόξα, τὸ αὐτό . ἢ νῦν, Θεοτοχίον .

Μαρία τὸ σεπτὸν, τῆ Δεσπότης Δοχεῖον, ἀνάκησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς Ἀπογνώσεως, ἢ πταισμάτων ἢ θλίψεων . Σὺ γὰρ πέφυκας, Ἀμαρτωλῶν Σωτηρία, ἢ Βοήθεια, ἢ κραταιὰ Προσασία, ἢ σφίξεις τὴς Δέλης σε .

ᾠδὴ δ΄ . Ὁ Εἰεμός .

Εν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀββαχὲμ, τὴν τῆ λόγε σάρακωσιν, ἐκήρυττες βοῶν . ὦν τῶ ἐγγίζαν τὰ ἔτι ἐπιγνώσθησι, ὦν τῶ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθεῖσι . Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε . Δίς .

Θανάτε μὲν αἰτία, ἢ εὖα τοῖς βροτοῖς, συμβεβηία Ὁφείως, γεγνήταμ ἀγνή . Σὺ δὲ Παρθένε τεκῆσα Λόγω τὸν Λόγον, Ἀθανασίας ἢ Ζωῆς Πρόξενος ᾤφθης . Ὁθω ἐπαξίως ὑμνεῖμέν σε .

Εν Πνεύματι Προφῆται, προειδὸν σε Ἀγνή . Ὁρος Πύλιν Τράπεζαν, αἰγίαν Κιβωτὸν, Λυχνίαν Θρόνον Ζωῆς, σάμνον ἢ κλίνην . Θεῶ Μητέρα ὦν συμβόλοις σε δηλῶντες, ὦν ἡμεῖς ὀρῶμεν τὴν ἔκβασιν .

Τῆ Ἁγίῃ . Χριστός με δύναμις .

Υπῆρξε πρότερον, κατακαυχώμενος, ὁ πανώλεθρος Δράκων, ἀλλ' ἀναιδής, ἠλεῖκται ὁ ἄθλιος, τῆ ἱεράρχῃ τοῖς ποσίν, ὦν σαδίῳ συμπατέμενος .

Θωρακισάμενος, Σταυρῶ τὴν δύναμιν, Ἰερώτατε Μάρτυς ὡς νικητῆς, ἀριστος εἰσέδραμες, ὦν περιφλέκτω Κραββάτω, ὡς ὦν δρόσῳ ἀγαλλόμενος .

Επὶ τῆ σκάμματος, ἐσὼς διήλεγξας, τῆ Τυράννε τὸ Θράσος εἰδωλικῶν, Μάρτυς τροπώσαμενος, Ἰερομάρτυς ἀθλητὰ, ἀνδρικῶς ἀγωνιζόμενος .

Θεοτοχίον .

Ρημάτων ἀκροσον, ἐμῆς δεήσεως, Παναγία Παρθένε . σὺ γὰρ ἐλπίς, πάντων ἢ βοήθεια, τῶν ὦν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἐκτονῶς προσκαληβόμενων σε .

ᾠδὴ

Ὡδὴ ε'. ὁ Εἰλεμός.

Τὸ Φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, Φῶς τὸ ἀπρόσιτον τοῖς ὀρθρίζουσιν, ἐπὶ τὰ Κρίματα τῶν Ἐντολῶν σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δίς.

Ὡς Κιβωτὸς σεμνὴ Ἀγιάσματος, ἢ ὡς πυρίμορφος Θρόνος ἅγιος, ἢ ὡς Παλάτιον ἡγιασμένον, Δέσποινα ἐχώρησας, Θεὸν παντοκράτορα.

Μήτηρ ἀπειράνδρου ἐν Παρθένοις, σὺ αὖθις Παρθένος δὲ, ὡν Μητράσι μόνῃ Πάναυτε ἀρέητως ὠφθης. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν φύσεις ἀμείβοντα.

Τῷ Ἁγίῳ. Τῷ Θεῷ Φέγγεσθε Ἀγαθέ.

Ἰδὼν τὸ εὐτόνον ὁ Χριστὸς, ἢ ἀκαταγώνισον ὄντως, τῆς Καρτερίας σου Πάνσοφε, σοὶ ὡς τῷ Προφήτῃ τροφὴν ἐράνιον, ἐκπέμπει δι' Ὁρνέες, σὲ ἐνισχύσαν.

Οὐδειλιάσασα ἢ σεμνὴ, ἢ ἱερωτάτη σε Μήτηρ, τὴν τῶν Τυράννων ὠμότητα, σὲ περιχυθεῖσα Μάρτυς τοῖς μέλεσι, τῷ ξίφει τελευτᾷ, ὡς συναθλῆτά σοι.

Νικήσας πᾶσαν τὴν δυσμονίαν, τὴν κεκινημένην κατὰ σὲ, Μάρτυς παράταξιν ἔφραξας, εἴματα Λέοντων εἰς ἡμερότητα, αὐτῶν μεταποιήσας, τὴν ἀγριότητα.

Θεοτοκίον.

Ἰδὼς Μητέρα σε τῷ Θεῷ, πάντες οἱ Πιστοὶ θεοπρεπῶς, ὁμολογῶντες Θεόνυμφε, λύσιν τῶν πταισμάτων καθικετόμων, παράσχε τῷ Λαῷ σου, μόνῃ Πανύμνητε.

Ὡδὴ ε'. ὁ Εἰλεμός.

Τὸν Προφήτην Ἰωάνν ἐκμιμέμενος βοῶ, τὴν Ζωὴν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, ἢ σῶσον με, Σωτὴρ τῷ Κόσμῳ, κράζοντα δοξάσοι.

Δίς.

Προσασία τῶν Πιστῶν, ἀθυμῆτων Χαρμογῆ, εὐφροσύνης ἢ χαρᾶς, ἐμπλήσον πνευματικῆς, τῆς Δόξης σου, τῆς πεποιθότας τῇ Προσασίᾳ σου.

Οὐρανὸς ὁ λογικὸς, ὁ Ναὸς ὁ καθαρὸς, ἢ ἁγία Κιβωτὸς, ὁ τερπνότατος Θεὸς, Παράδεισος, ἐν ᾧ τὸ ξύλον ζωῆς ὑμνείθω μοι.

Τῷ Ἁγίῳ

Τῆ Αγίῃ. Τῆ βίβι τὴν θαλασσαν.

Εδείχθης πανάρισος, ἢ σερέδος Ἀγωνισῆς, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, ἔδει-
λιῶν Βασάνων τὰς προσβολὰς, τὸ Πῦρ δὲ ὑπέβησσι, ἢ Σιδήρεσ ὀξύτης
νῶτα δέδωκον.

Ροαῖς τῶν Αἱμάτων σε, Ἐλευθέριε Σοφῆ, εἰδωλικὴν κατέκλυσας, δεισι-
δαίμονα πλάνην τῶν διωκτῶν, τὴν Νίκην ἀράμονος, κατὰ τῆ ἀρχεκάκῃ
Πολεμήτορες.

Η γῆ μὲν τοῖς Αἵμασιν, ἐφοινίσετο τοῖς σπῆς, ὁδὲ ἀγὲ ἠγίασας, τῷ καθα-
ρῷ σε Πνεύματι ἀληθῶς, πρὸς λῆξιν ἐράνιον, ἀνιόντι παμμάκαρ Ἐλευ-
θέριε.

Θεοτοχίον.

Η πάντα γνος Δέσποινά, ἢ τεκῆσα τοῖς Βροτοῖς, τὸν Κυβερνήτην Κύριον,
τῶν παθῶν με τὸν ἄσατον ἢ δεινόν, κατεύνασον ταραχόν, ἢ γαλήνην,
παράσχε τῇ καρδίᾳ με.

Κοντάκιον ἤχος β'. Τῆς ἀσφαλῆς ἢ θεοφθόγης Κήρυκας.

Ως καλλονὴν τῶν Ἱερέων Ὅσιε, ἢ προτροπὴν τῶν Ἀθλοφόρων ἀπαν-
τες, εὐφημῆμον ἢ αἰτῆμόν σε Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, τῆς πόθῳ σε τὴν
Μνήμην ἐορτάζοντας, Κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀ-
παύσως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Επίδε εὐσπλαχνε ζωοδότα, ὡς Φιλάνθρωπος μόνος ἢ οἰκτιρῶν Θεός,
τὴν τῆς Ψυχῆς με σκοτόμαιναν, ἢ πανθενεῖ δεξιᾷ σε Λόγε, τῶν παθῶν
ἐλευθέρωσον τῆς αἰσχύνης, ὅπως τὸν σὸν Ἱεράρχην ὑμνήσω Ἐλευθέριον.
Αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐκ μήτρας ἐγνωρίσθη σοι, ἢ καθηγίασας, ἢ ἀνετέθη σοι
ὡς Σαμβὴλ ἀπὸ Μητρὸς ἱεράς σοι τῷ χτίσαντι, Πρεσβεύων ἀπαύσως ὑ-
πὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ιε'. Ἀθλησις τῆ αγίῃ Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Ἐλευθέριος ὡς ἀδελόνος Φύσει.

Σπάθας θεωρῶν, ἐκ ἐδελῆτο Πλάνη.

Θεῖον Ἐλευθέριον δεκάτῃ πέφνε Φάσγανον πέμπτη.

Επὶ τῆς Βασιλείας Ἀδριανῆ τῆ εἰδωλολάτρῃ διέλαμπον ὡς ἀγὲ Φω-
ταυγῆς

ταυγής ή ο Θαυμασός 'Ελευθέριος, ός τις εγνωθή ών τῆ Περιβλέπτῳ
 'Ρώμῃ, υπό γονέων πλεσιών ή λαμπρῶν ε μόνον κατά τὸ γένος, ἀλλὰ
 ή κατά τὴν ἀληθινὴν Πίσιν ή ἀρετήν. ή Μητήρ αὐτῆ, Εὐανθία ὀνόμα-
 τι, ἐδιδάχθη τὴν ὀρθοδοξίαν υπό τῆ 'Αποστόλου Παύλου. ἀποθανόντος δέ
 τῆ πατρός αὐτῆ, ός τις ἔλαβον ἐκ τρίτου τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατίας, παρε-
 δόθη πρὸς τὸν 'Αρχιερέα τῆς 'Ρώμης, ἄγων ἔτι τὴν παιδικὴν ἡλικίαν,
 διὰ τὰ διδαχθῆ παρ' αὐτῆ τὰ ἱερὰ γράμματα. ὁ δὲ 'Αρχιερεὺς, βλέ-
 πων τὸ ἥθος τῆ νέε ή τὴν εὐταξίαν ή κοσμιότητα ή τὰς ἄλλας αὐτῆ
 ἀρετὰς, κατέστησεν αὐτὸν Κληρικὸν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. περὶ δὲ τὸ
 δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆ, ἐχειροτόνησεν αὐτὸν διάκονον,
 ή πάλιν περὶ τὸ δέκατον ὄγδοον προεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὴν ἱερωσύνην,
 ή τέλος εἰκοσαετῆ τὸν κατέστησεν 'Επίσκοπον τῆ Αὐλῶνος. πολλὰς βέ-
 βουαι ἐκίνησεν εἰς ἀπορίαν, πῶς ἐπροβιβάσθη εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν
 τῆς 'Αρχιερωσύνης ἐπὶ τοιαύτης νεότητος. "Ὅσοι ὁμως ἐγνώριζον τὰς
 μεγάλας ἀρετὰς τε, ή ὅτι πρὸ πάντων ὁ νέος ἔτος εἶχε τόσην Φρόνησιν,
 ὅσην σπανίως εὐρίσκομον εἰς τὰς Πρεσβυτάτες, ή ὅτι μάλις α ἦτον ἰκα-
 νὸς τὰ διδάξῃ ή τὰ παρακινήσῃ τὰς λοιπὰς εἰς τὴν ὀρθότητα τῶν δογμα-
 των ή εἰς τὴν εὐσέβειαν ὡς λόγιος ή σοφός, ὅλοι λέγω οἱ τοῖετοι ἀπε-
 δέχθησαν ή ἐδικαιολόγησαν τὸν ταχύτατον προβιβασμὸν τε. "Ἐπρεπε
 τῷ ὄντι κατά τὸν ἱερὸν λόγον τῆ Εὐαγγελίε, τὰ τεθῆ ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν
 λυχνίαν, διὰ τὰ Φωτίσῃ τὰς ἐσκοτισμένους, ή τὰ τὰς ὀδηγήτῃ εἰς τὴν εὐ-
 σέβειαν, καθὼς ή ἐγώετο. 'Ἐπειδὴ μόλις ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὸν ὑ-
 πέρτιμον θρόνον ὁ μέγας 'Ανίκητος (ἔτις ὠνομάζετο, ὁ τότε τῆς 'Ρώ-
 μης 'Αρχιεπίσκοπος) ή πολλοὶ εἰδωλοάτραι παρακινῆμοι ἐκ τῆς
 γλυκύτητος ή σοφίας των λόγων τε, ἐπέσρεψαν εἰς τὴν ἀληθειαν, ή ἐ-
 βαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας Τριάδος. 'Αλλ' ὁ διάβολος, ὁ
 πάντοτε μηχανώμενος κατά τῆς σωτηρίας των ἀνθρώπων, διὰ τὰ κατα-
 σιγᾶσῃ τὸ σῶμα τῆς ἀληθείας ή τὰ καταβάλλῃ τὸν ἅγιον, εἰσῆλθον εἰς
 τὴν ψυχὴν τῆ εἰδωλοάτρει Βασιλέως 'Αδριανῆ, ή παρεκίνησεν αὐτὸν εἰς
 διωγμὸν κατά των Χριστιανῶν, ή ἐξαιρέτως κατά τῆ ἀγίῃ 'Ελευθερίῃ, ὡς
 Διδασκάλῃ Θεμετῆ τῆς Χριστιανικῆς Πίξεως. "Ἐξεῖλε λοιπὸν ἕνα στρατη-
 λάτην,

λάτην, δυναμαζόμενον Φίλιχα, διὰ τὰ Φέρη σπευδαίως τὸν Ἐλευθέριον. ὁ δὲ Φίλιχ, παραλαβὼν πολλὰς στρατιώτας, περιεκύκλωσε τὴν ἐκκλησίαν, ὅπως ἐδίδασκον ὁ ἅγιος, ἀφ' ἧ ὁ μὴ εἰσῆλθω εἰς τὸν ναὸν, ἢ εἶδε τὴν κοσμιότητα τῆ ἀγίας, ἢ ἤκουσε τὴν πάνσοφον διδασκαλίαν τῆς γλυκυτάτης τῆς γλώσσης, μετέβαλε θαυμασίως τὸ ἄγριον βλέμμα, εἰς ἰλαρότητα, ἢ γίνεται ὁ πρῶτος λύκος, ἡμέρον πρόβατον, ἢ ἀντὶ δάκτυ, ὑπήκοος μαθητής. κατεφρόνησε τὰς προσηλαίρας τιμὰς, παρέβλεψε τὸν Φθαρτὸν πλῆτον, ἠρνήθη τὰς συγγενεῖς τε, ἢ δὴν ἐφρόντισε νὰ ἀποκριθῆ πρὸς τὸν βασιλέα, ἀλλὰ προσπεσὼν εἰς τὰς πόδας τῆ ἀγίας, ἐπίστευσε εἰς τὸν Χριστὸν ὁ αἰοιδίμος.

Ὁ δὲ Ἅγιος κατήχησε αὐτὸν εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῆς πίστεως, ἔπειτα τὸν ἐσυμβέλευσε, νὰ τὸν Φέρη εἰς τὸν Βασιλέα κατὰ τὴν προσηλαίαν τε, προθυμοποιούμενος εἰς τὸν σέφανον τῆ μαρτυρίας. Ὁδοιπορῆντες δὲ καὶ διερχόμενοι ἀπὸ μίαν βρύσιν, ἐζήτησαν ὁ εὐσεβὴς Φίλιχ, (ὡς ἄλλος Κανδάκης ἀπὸ τὸν Φίλιππον) νὰ βαπτισθῆ ἀπὸ τὸν Ἅγιον, ὅστις ἰδὼν αὐτὸν τὸν πολλὸν πόθον, ἀνεγέννησε αὐτὸν διὰ τῆ θείᾳ βαπτίσματος. Φθάσαντες δὲ εἰς τὴν Ῥώμην, ὁ μὲν πιστότατος Φίλιχ ἠνώθη μετὰ ἄλλων Χριστιανῶν, διηγόμενος αὐτοῖς τὰ γεγονότα. Ὁ δὲ Ἅγιος παρέση μετὰ χαρᾶς εἰς τὸ κρητήριο, ὡς προσκεκλημένος εἰς Πανήγειν ἢ Φαιδραν ἑορτήν. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς νέον, εὐμορφον, ἢ κοσμιώτατον κατὰ τὸ ἦθος, τὸν ἀπεδέχθη εὐμονῶς λέγων πρὸς αὐτὸν. Διατὶ Ἐλευθέριε ἀφῆκες τὴν προπατορικὴν σε πίσιν, ἢ πιτεύεις εἰς ἕνα κακοθάνατον ἄνθρωπον; ὁ δὲ ἅγιος τοῖστον λόγον ἀνόητον ἀκέρως, δὴν ἀπεκρίθη παντελῶς. ὁ δὲ τύραννος πάλιν ἀνέλαβε γλυκεῖς ἢ κολακευτικὰς λόγους, ὑποσχόμενος εἰς τὸν Ἐλευθέριον μεγάλας δωρεὰς, ἀνθυσιάσει εἰς τὰ εἶδωλα. Τότε λοιπὸν ὁ ἅγιος ἀπεκρίθη ἔλευθέρως· πῶς νὰ καταδεχθῶ ἢ νὰ προσκυνήσω ὡς θεὸς τὰ ἀναίσθητα ζῴα; ἐγὼ μάλιστα ταλανίζω τὴν ἀθλιότητα, ἐπειδὴ ὁ μὲν Θεὸς σὰς ἐτίμησε μὲ λογικὸν, ἐσεῖς δὲ, γίνεσθε ἀτιμότεροι ἢ ζύλων ἢ λίθων, Προσκυνῶντες εἶδωλα ὡς Θεὸς, ἢ παραβλέποντες τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, τὸν διμιεργὸν τῆ Κόσμου, τὸν ὁποῖον ἐγὼ λατρεύω ἢ σέβομαι, ἢ ἔτε τὰς δωρεὰς σε δέχομαι, ἔτε τὰ κολακῆριὰ σε φοβέμαι.

σε Φοβῆμαι. εἰς ταῦτα θυμωθεὶς ὁ τύραννος, προσάζει νὰ ἀνάψῃ πυρὴ κατὰ κατὰν, ἢ ῥίψαντες τὸν ἅγιον ἐπὶ χαλκῆ κραββάτῃ, νὰ κατακαύσῃ ἐπ' αὐτὸ τὸ σῶμά τε. ἡ δὲ πόλις ὅλη, βλέπῃσα τὸν ἅγιον εἰς τοιαύτην βάσανον, ὑπερελυπήθη, ἢ ἐλοιδώρεα τὸν βασιλέα ὡς ἀπάνθρωπον ἢ θηριωδῆ. ἀλλ' ὁ Παντοδύναμος Θεὸς ἐδρόσιζον ἄνωθεν τὰς Φλόγας τῆ πυρὸς, ἢ ὁ Ἐλευθέριος ἔμενον ἀβλαβὴς. δοξολογῶν τῷ Θεῷ βοήθειαν. ὅθῃ ὁ τύραννος, ἔτι μᾶλλον ὀργιζόμενος, προσάζει νὰ ἐκτείνῃ τὸ σῶμά τε ἐπάνω εἰς ἐσχάραν σιδηρᾶν, ἢ καιομένην πυρὸς ὑποκάτω, ἔχονον ἄνωθεν ἔλαιον διὰ νὰ ἐξάπτωνται περισσότερα Φλόγες, πλὴν ἐδὲ τότε ἠμέλησαν ἢ βοήθεια τῷ Θεῷ, ἀλλὰ κατεσβέσθη τὸ πῦρ, ἐψυχράνθη ὁ σίδηρος, ἢ ὁ ἅγιος δροσιζόμενος, ἔψαλλε μετὰ χαρᾶς, ὑψώσω σε ὁ Θεὸς μου, ὁ βασιλεὺς μου, ἢ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου διὰ παντός. ἀλλ' ὅσον ἐσβένετο τὸ πῦρ, τόσο ὁ θυμὸς ἐξήπτετο τῷ τυράννῳ, ὅς τις ἐπινοεῖ τρίτον τρόπον τιμωρίας, προσάζει δηλαδὴ νὰ ἀναλυθῇ ὡν τηγάνῳ πίσσα ἢ κηρὸς, ἢ νὰ ῥιφθῇ ὡν αὐτοῖς τὸ σῶμα τῷ ἁγίῳ, ἢ τῶν ἐτοιμασθέντων κατὰ τὴν βασιλικὴν προσαγῆν, εἶπε πρὸς τὸν ἅγιον ὁ τύραννος. Ἐλευθέριε, ἴδε εὐρίσχεσθαι ἀναμέσον θανάτου ἢ ζωῆς. Φρόντισον διὰ τὸ συμφερότερον. ἐγὼ λυπῆμαι τὸ κάλλος σου ἢ τὴν νεότητά σου. δὲν θέλω μὰ τῆς Θεῶς νὰ ὑσερηθῆς τὴν ζωήν σου διὰ ματαίαν ἢ ἀνωφελῆ ἰσχυρογνωμοσύνην. ὁ δὲ ἅγιος γενναίως ὑβρίζε τὸν βασιλέα, λέγων ὅτι εἰς ὅλα τὰ κολασήρια τῷ Κόσμῳ εἶναι προθυμότερος, ἢ ὅτι ἀδύνατον νὰ μεταβάλῃ γνώμην. τότε λοιπὸν προσάζει νὰ τὸν ἐξαπλώσῃ εἰς τὸ Φλογωδέσατον Τήγανον. πλὴν εἰς μάτην ἐκοπίαζον ὁ ἀνόητος, ἐπειδὴ πάλιν ἔμενον ὁ Μάρτυς ἀμέτοχος τῷ Πυρὸς ὡς ἢ πρότερον.

Ἐλυθεῖτο ὁ Τύραννος, ἀπορῶν τι νὰ ἐπινοήσῃ κατὰ τῷ Μάρτυρος. τότε ὁ ἑπαρχὸς τῆς Πόλεως, Κορέμων ὀνόματι, πολυμήχανος ὢν, παρέστη πρὸς τὸν βασιλέα ἢ εἶπον. ἐγὼ βασιλεῦ δύναμαι νὰ σὲ ἐλευθερώσω ἀπὸ αὐτῆς τῆς Φροντίδα, ἢ νὰ βιάσω τὸν Ἐλευθέριον ἢ νὰ παιθῇ εἰς τὰς λόγους σου, ἢ νὰ δοκιμάσῃ τὸν πικρότερον θάνατον. Ταῦτα εἰπὼν, ἔφερε κλίβανον χαλκῆν, ὡν ᾧ ἦσαν ὀξύτατοι σιδηροὶ ὀβελίσκοι, ἢ πα-

εγγυελε να τον ανάψην, η να ρίψην εις αυτον του Μάρτυρα. Ουτος δε ο Επαρχος εδιδάχθη την πίσιν τε Χριστῶ ἀπο τον Φίλικα, ητον όμως Φίλος τε Βασιλέως, η δια την πρόσκαιρον δόξαν τε Κόσμου, επέμεινον εις την θρησκείαν των ειδώλων. Εν ᾧ λοιπόν ητοιμάζετο εκείνο το Φρικτὸν κολασήριον, παρεκάλει τον Θεόν ο ἅγιος, ως ἄλλος Στέφανος, να φωτίση τες διώχτας τε εις την ὁδὸν τῆς ἀληθείας, η τῷ ὄντι ο Επαρχος ἠλλοιώθη θεῖαν ἀλλοίωσιν, η ἀντι να φέρη εις πραξιν την ετοιμασθεῖσαν βάσανον, πλησιάζει εις τον βασιλέα, η λέγει· τι κακὸν ἔπραζον ο καλὸς Ἐλευθέριος, η ἀποφασίζεις κατ' αὐτῶ τον χαλεπώτερον θάνατον; ἐθαύμασεν ο βασιλεύς δια την ἀνέλπισον μεταβολὴν τε Ἐπάρχου, η ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν. ἔχεις δίκαιον, τὰ ἀργύρια ως φαίνεται η τὰ δῶρα τῆς Μητρὸς τε Ἐλευθερίου, σὲ ὑπηγόρευσαν να λυπηθῆς τον υἱόν της. ἀλλὰ μήπως ὀλιγώτερα ἔλαβες παρ' ἐμῆ ἀχάρισε, τιμώμενος καθ' ἡμέραν, η πλετιζόμενος; ὁ δὲ Κορέμων, ὅπως θεῖο Πνεύματος ἐμπεπλησμένος δια τῆς Προσευχῆς τε Ἁγίου, ὡμολόγησε τον ἀληθινὸν Θεὸν ἔμπροσθεν τῷ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος ὀργισθεὶς η κατ' αὐτῶ, προσάζει να τον ρίψην εις τον κλίβανον τε πυρὸς, τον προετοιμασθέντα ὑπ' αὐτῶ δια τον Ἁγιον Ἐλευθέριον. ὁθὼν ἀφ' ἑ ἐπλησίασεν εις την Φοβερὰν Φλόγα, ἐφώνησε πρὸς τον Ἁγιον να παρακαλέσῃ τον ἀληθινὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτῶ, η να τον ἐνδυναμώσῃ εις τὰς βασάνους. ἐνθαῖρονθεὶς λοιπόν ἀπο τον Ἁγιον, ὁ Κορέμων, εἰσέβη εις τον κλίβανον μετὰ προθυμίας η πίσεως, η ἔμεινον ἀβλαβῆς, ὁμολογῶν ἐν ὕμνοις τον Κύριον.

Ἄλλ' ὁ Ἀδριανὸς ἐπρόσβαζε η τον ἀπεκεφάλισαν, η ἔτιως ἐν ὀλίγῳ κόπῳ, ἠξιώθη αἰωνίων θησαυρῶν, η ἀρρήτων ἀγαλλιασεως. τότε ἔρριψαν η τον Ἁγιον εις τὸ αὐτὸ κολασήριον τε καιομένε Πυρὸς, ἀλλὰ η τὸ Πῦρ ἐσβέσθη, η των σιδερῶν ὀβελίσκων η ὀξύτης ἠμβλύνηθη, η ὁ Ἁγιος διεσώθη ἀνεπηρέαστος, η πολλοὶ βλέποντες, ὡμολόγησαν, βοῶντες παρήρησῖα, Μέγας ὁ Θεὸς των Χριστιανῶν. Ταῦτα ἐξηγείωσαν την λύσαν τε Τυράννου, ὅς τις ἀπεφάσισε να φυλακώσῃ δέσμιον τον Ἁγιον, η να τον ἀφήτῃ να ἀποθάνῃ ἀπὸ την πείναν η κακοπάθειαν. ἀλλ' ὁ Θεὸς, ὅς τις ἐθρεψε τον Ἡλίαν δια τῶ κόρακος, αὐτὸς ἔτρεψε η τον Ἐλευθέριον εις

τὴν Φυλακὴν, διὰ τῆς περιετραῖς. ὅθω ὁ Τύραννος προσάζει νὰ δέσεν εἰς ἓνα ζυγὸν ἄλογα τρία, ὁ ἀγριώτερος ἐκείνων ἢ ἀλογώτερος, τὸν δὲ Ἅγιον νὰ δέσεν κατόπιν αὐτῶν, ἢ νὰ τὸν σύρειν εἰς βράχους ἢ κρημνὸς, ἢ νὰ τὸν θανατώσεν. ἀλλὰ ἢ τῆτο εἰς μάτην, ἐπειδὴ ἄγγελος ἐρανόθω ἐξημέρωσε τὰ ἄλογα, ἔλυσε τὰ δεσμὰ, ἢ μετεκόμισεν ἐπὶ ἀμάξης τὸν Ἅγιον ἀπαράχως, ἢ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐν ἀνέσει εἰς τὸ πλησίον ὄρος, ὅπερ δοξολογῶν τὸν Θεὸν, ἢ προσευχόμενος καθ' ἡμέραν, συνήθειζε διὰ τῆς γλυκυτάτης τε Φωῆς ἢ τὰς ἀρκτὸς ἢ τὰς λέοντας, ἢ τὰ λοιπὰ θηρία, τὰ ὁποῖα ἢ ἐξημερώθησαν ἢ περισχίρτην τὸν Ἅγιον. Ταῦτα μαθὼν ὁ δυσσευβὴς Βασιλεὺς ἀπὸ τῆς περιερχομένουσ κληγῆς, ἢ τῶν θηρίων ἀνημερώτερος γονόμενος, ζέλλει ζρατιώτας, διὰ νὰ φέρην τὸν Ἐλευθέριον, καὶ τὰ θηρία μόλις πλησιάσαντες, ὤρμησαν νὰ τῆς κατασχίσεν, ἀλλ' ὁ Ἅγιος τὰ μὲν θηρία ἐπρόσαξε νὰ ἀναχωρήσεν, τῆς δὲ ζρατιώτας παρέλαβε, ἢ ἠκολέθησεν αὐτοῖς, διδάσκων εἰς ὅλας τὴν ὀρθοδοξίαν, ἢ συμβουλεύων αὐτῆς καθ' ὁδὸν, ὡσεῖ ἢ πολλοὶ αὐτῶν ἐπίστευσαν, ἢ ὠμολόγησαν τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Ἄφ' ἢ δὲ ἔφθασαν εἰς τὴν Ῥώμην, συνεκρότησε πανήγυριν ὁ Βασιλεὺς, διὰ νὰ θανατώσῃ παρῆρησίᾳ τὸν Ἅγιον, ἢ πρῶτον μὲν ἄφισε κατ' αὐτῆ μίαν Λεαίαν ἀγριωτάτην, ἢ τις ὤρμησε μὲν ἐναντίον τῆς, πλησιάσασα δὲ, ἔκλινε τῶ κεφαλὴν ὑπὸ τῆς πόδας τῆς, σεβομένη τρόπον τινὰ τὸ ἱερόν τε σῶμα. ἔπειτα ἄφισεν ἓνα Λέοντα ὡς ἀγριώτερον ἢ γυναιώτερον, ἀλλὰ ἢ αὐτὸς ἐφάνη ἡμερώτερος τῆς Λεαίνης. τῶν δὲ περιεστῶτων, ὅσοι ἔχον ἀνεωργμένους τῆς ὀφθαλμὸς τῆς ψυχῆς, ἐκραύγαζον μεγαλοφώνως, ἢ Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν. οἱ δὲ τυφλοὶ ἢ ἀνόητοι ἀνέφερον τὰ θαύματα τῆ Ἁγίης εἰς δύναμιν μαγείας ἢ γοητείας. ὁ δὲ Τύραννος βλέπων τὸν Ἅγιον νικητὴν παντὸς κολασηρῆς ὀργάνου, ἐπρόσαξε νὰ κόψεν τὴν ἱεράν τε κεφαλὴν, ἢ τῆτε γονόμενος, παρέδωκε τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεῶ. ἢ δὲ Μήτηρ αὐτῆ Εὐανθία, ἐναγκαλιζομένη τὸ σῶμα τῆ Ἰῆ τῆς ἢ Μάρτυρος, ἢ καταφιλοῦσα τὸν ἐμακάριζον, ὡς παθόντα ἢ ἀποθανόντα διὰ τὸν Κύριον. ὅθω ἢ αὐτὴ εἰς τὸν αὐτὸν θάνατον κατεδικάθη, ἢ οἱ εὐρεθέντες ἐν ῥώμῃ πισοὶ αὐλωνῆται, κάτοικοι δηλαδὴ τῆς ἐπισκοπῆς τῆ Μάρτυρος, παρέλαβον ἢ τὰ δύο ἱερά λείψανα, ἢ

να, ἢ μυρίσαντες αὐτὰ πρεπόντως ἢ Φιλοθέως, τὰ ὄντα Φίασαν εἰς δόξαν Πατρὸς Τῆς Ἁγίας Πνεύματος, νῦν ἢ αἰ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ᾠδὴ, ζ'. ὁ Εἰσμός.

Η Κάμινος Σωτήρ ἔδρωσιζετο, οἱ Παῖδες δὲ χορεύοντες ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δίς.

Οὐψισος Οὐρανόν σε ἔμψυχον, Πασάδα τε ἀγνή χαριτόπλοκον, χρυσόμορφον Πορφύραν, ἢ Παραδεισον ἀνέδειξε.

Στερέωσον τὸν νῦν με τρεπόμενον, τὸν λογισμόν κλονέμονον ἔδρασον, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῇ σῆ σκέπῃ Μητροπάρθενε.

Τῆ Ἁγία. οἱ Παῖδες ὦν Βαβυλῶνι.

Τ Γράννων ἤλεγξας Θράσος, ἢ Βασιλέων ὠμότητα. Καὶ γὰρ μέσον Πυρὸς ἠπλωμένος, παμμάκαρ ἀνέμελτες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέσησαν καθορῶντες, τὰ τῶν Ἀγγέλων Στρατεύματα, Ἱεράρχα τὴν σὴν καρτερίαν· δι ἧς καταβέβηκας, σερρῶς ἀγωνιζόμενος, τὸν δεινὸν Κοσμοκράτορα.

Μαρτύρων χοροσασίαι, Ἀρχιερέων τε σύλλογος, ἢ Ἀγγέλων πληθὺς εὐφροσύνης, πληθόντες ἀγάλλεσθε, ἐπὶ τῇ θεῖα μνήμῃ νῦν, τῆ Ἱεράρχῃ ἢ Μάρτυρος.

Ἀγίας εἰζῆς ὡς ἀνθος, ἐλευθερίας Φερώνυμε, ἀπὸ θεῖας Μητρὸς ἀνεβλάσησας, Καρπὸς ἱερώτατος, μαρτυρικῆ δι Αἵματος, τῷ Χριστῷ προσενήνεξα.
Θεοτοκίον.

Ἀγίων ἀγιωτέρα, τῶν ἑρανίων Δυνάμεων, Χερσβίμ. ἀνεδέχθης, μητροπάρθενε Δέσποινά, Χριστὸν κυήσασα, τὸν Δεσπότην τῆς Κτίσεως.

ᾠδὴ ἡ. ὁ Εἰσμός.

Ο Ἄν Φρίττεσιν Ἀγγελοι, ἢ πᾶσαι Στρατιαί, ὡς Κτίσην ἢ Κύριον, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, ὀλογαῖτε Λαοί, ἢ ὑπερευψῆτε, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.
Δίς.

Ὡς ἔμψυχος Θάλαμος, ἢ ἔμπνης Ἀλαργίς, Χλαμὸς ἀλαργόχερος, τῷ πάν-

τῶ πάντων Βασιλεῖ, ἐδείχθης Παρθένε, ἢ Πορφύρα ἐξ' ἧς, ἢ σὰρξ συ-
νευφάνθη. τῷ Θεανθρώπῳ Λόγῳ.

Συνέλαβες ἀχραντε, τὸν ἀπασαν δρακί, τὴν Κτίσιν συνέχοντα, ὡς Κτί-
σιν ἢ Θεὸν, ἀρρήτως ἀφράσως, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, Βροτὸν γεγονότα,
ἢ ὃ ἦν μὴ ἐκσάντα.

Τῷ Ἁγίῳ. Ἐκ Φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Ὡς δεκτὸν Ἱερεῖον ὀλοκαυτέμονον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, Πάτερ Ἀ-
οιδίμε, Θεῖαν ὡς ὀσμὴν, πρὸς ὕψος τὸ ἐράνιον, τὴν εὐχαρισίαν, ἀνέμελ-
πες ἠθέως.

Πεποιθὼς ὡπερ Λέων, Ἀνόμῃς ἤλεγξας, ἢ πολλῇ παρρησίᾳ, Στόμα-
τα ἔφραζας, τῶν εἰς τὸν Θεὸν, τῶν ἀπάντων ἢ Κύριοι, πάλα δυσφι-
μάντων ἐχθρῶν ἀθεωτάτων.

Ἀνυψῶν Τεράρχα, Πισῶν τὸ Φρόνημα, ἐταπείνωσας Θράσος, ἢ κατα-
βέβληκας, τῶν εἰς τὸν Θεὸν, ἀσεβάντων κραυγάζων σὺ, σὲ ὑπερυψῆμων,
Χριστὲ εἰς τὰς Αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὁ Κερπὸς τῆς κοιλίας, τῆς σῆς Πανύμνητε, τὴν τῷ ζύλῳ κατάραν, ὑ-
λομανήσασαν, πρόρριζον τεμῶν, ἐν ταύτῳ ἀνεβλάσησε, τὴν τῆς εὐφροσύ-
νης, Παρθένε Εὐλογίαν.

Ὡδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν Φωτοφόρον Λυχνίαν τὴν πάγ-
χρυσον, τὸν Ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν Σκηνὴν τὴν ἀχραντον, τῷ Οὐρανῷ ἢ
τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν. Δίς.

Ρ' εἶθρον τῆς σῆς με κατάρδευσον χάριτος, τῶν συμφορῶν τῷ Φλογμῷ
Φλογιζόμενον, ἢ δεινῶς τηχόμενον, Πηγὴ χαριτόβρυτε, τὸν ποταμὸν ἢ
τεκῆσα τῶν χαρίτων· ἐξ ἧ ὁ πίνων διψήσῃ ἐδέποτε.

Ὡς τῷ Νυμφίῳ σε ὠραῖον Θάλαμον, ὡς τῷ Δεσπότη Παλάτιον ἔμψυ-
χον, ὡς Πορφύραν πάγχρυσον, ἢ τερπνὸν Παλάτιον, τῷ Χριστῷ Δέσποι-
να πάντων, καθικετεύοντά σε σῶτόν με.

Τῷ Ἁγίῳ. Θεὸν ἀνθρώποις, ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τεμῶν μαχαίρα, τῶν Θεῶν λόγων σε, τὴν Κεφαλὴν τῷ ψεύδους, Ἐλευ-
θέριε Ὅσιε, τῷ Χριστῷ παρέρχες τὰ νικητήρια, Πίσει ἢ Ἀληθείᾳ· ὅθω
τιμῶ-

τιμῶμόν σε, ὡς τροπαιοφόρον, οἱ Πιστοὶ ἢ Θεὸν κήρυκα.

Ἐκ γῆς ἀπάρας, Σοφὲ τὸ Φρόνημα, τὸ τῆς ψυχῆς πρὸς μόνην, τῆ Δεσπότῃ τὴν ἔφειν, νοητῶς ἀνύψωσας ἢ πᾶσαν σοφῶς, ὕλην σαρκὸς ἠρηνώσω, πᾶσαν εὐπάθειαν, ἢ ὃν ταῖς βασιάνοις, καρτερῶν σερέφως ἀνήθλησας.

Ροαῖς Αἱμάτων, τῆς σῆς ἀθλήσεως, τὴν ἱερὰν κοσμήσας σε, Στολὴν ἱερώτατε, εἰς τὴν ἐπεράνιον Σκηνὴν τῆ Χριστοῦ, μετὰ τέλος εἰσέδου, τῆ Μαρτυρεῖς σε ἔνθα μνημονεύεις, ἢ ἡμῶν τῶν εὐφημένων σε.

Θεοτοχίον.

Ἵμνεῖν τὸν τρόπον, τὸν ὑπερθαύμασον, τῆς ὑπὲρ ἰέν ἢ ζήνης σε, κηύσεως Πάναγνε, ἀπορεῖ συστήματα ἀπάντων βροτῶν. Πάντα γὰρ ὑπερέχει, ἰέν ἢ διάνοιαν, ἢ νοήσεις πάντων, λογισμῶν ἢ τὴν τῶν λόγων ἰσχύν.

Ἐξαποσειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς Ἄστροις.

Χριστῷ προσήγαγες Πάτερ, Πιστῶν Ἀγέλας ὡς Ποιμὴν. Σοὶ δὲ ἔνθεσα τῷ Μόσχῳ, ὡς Δάμαλις ἢ τεκῆσα, συνανηρέθη μεθ' ἧς σε, νῦν Ἐλευθέριε μέλπω.

Θεοτοχίον. ὁμοιον.

Καὶ σὲ μετίτρειαν κόρη, προβάλλομαι Παναγία, πρὸς τὸν ἐκ σὲ γονηθόντα ὅπως Κολάσεως πάσης, ἀπαλλαγῶ ἢ βασιάνων, τῶν αἰώνιων ὁ τάλας.

Εἰς τὰς Αἶνες. ἦχος, α'. Τῶν βραβίων ταγματῶν.

Τῆς Ἐκκλησίας Προσάτης, Πάτερ γονόμονος, ὡς Εὐανθίας γόνος, τῆς Θεόφρονος ὄντως, ἢ Μύσης Ἀποστόλων ὡς ἀληθῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφεις Λαὸς, τὴν πρὶν ἀφρόνως τὰ σέβας οἶα Θεοῖς, ἀπονέμοντας τοῖς Δαίμοσι.

Τὴν ἱερὰν Ἀμπεχόνην, σοὶ περιέθετα, εἰς Ἱεράρχην χεῖρας, ἀγασθείς σε τὸ κάλλος, ἔνδον Θεοφόρε τὸ τῆς ψυχῆς, ὁ Θεόφρων Ἀνίκητος, καὶ Οἰκεμόνης ἀπάσης Θεῖος Φωστῆρ, ἀνεδέχθης ἱερώτατε.

Τῶν ἐπὶ τέκνων Γυναίων, Πάτερ κηδόμονος, Ἐλευθερίαν δίδως, τῷ ναῶ σου Φοιτώσας. Εὐπλοίαν δὲ πάλιν ἄλλοις θερμῶς, ἐξαιτῆσιν ἐπαίδευσας, ἢ τοῖς νοσῆσιν ὑγιείαν σὺ χορηγεῖς, διαλάμπων ἐν τοῖς Θαύμασι.

Τῆ Μαρτυρεῖς τὰς ἀθλῆς, σερέφως ὑπήνεγκας, Ἀδριανῶ μὴ πτήζας, τὰς δρυμείας Κολάσεις, ἔρωτι τῆ κτίσε ὅλος ἀλῆς, Ἐλευθέριε Πάνσοφε, ἢ

την

τὴν τεκῆσάν σε σύναθλον προσλαβών, ἀνελήλυθας γηθόμενος .

Δόξα, ἤχος β'.

Ως τῆς θεᾶς ἐλευθερίας ἐπώνυμος, τῆς ἱεραῆς Διπλοῖδος Πάτερ κα-
τιζῶσα, ἢ νεανικῶς τὴν Εὐσέβειαν διδάσκων, τῶν πρακτέων τὰς λόγους
ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας . Ὄσον τὴν μαρτυρικὴν ἔνστασιν ἐκτελέσας, ὡ ἀμφο-
τέροις Ἐλευθέριε, τὸ καύχημα ἐκλήρωσω Χριστόν . Ω, μὴ ἐλλείποις
πρεσβεύων, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Καὶ νῦν, προεόρτιον . ἤχος ὁ αὐτός .

Γδὲ καιρὸς ἤγγικε τῆς Σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζε Σπήλαιον, ἢ Παρθέ-
νος ἐγγίζει τῷ τεκῆν . Βηθλεὲμ γῆ Ἰεῦδα, τέρπε ἢ ἀγάλλε, ὅτι ἐκ σοῦ
ἀνατέταλκον ὁ Κύριος ἡμῶν . Ἀχέσατε Ὁρη ἢ Βουοί, ἢ τὰ περὶ χωρὰ
τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἐπλασεν, Ἀνθρώπον ὡς
Φιλάνθρωπος .

Δοξολογία μεγάλη, Καὶ Ἀπόλυσις .

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ἐκ τῷ Κανόνος τῷ Ἁγίῳ, Ὡδὴ γ' . ἢ ε' .

Εὐαγγέλιον Ἱεραρχικόν . Κοινωνικόν . Εἰς Μνημόσυνον Αἰώνιον .

Τέλος τῆς Ἱεραῆς Ἀκολουθίας, τῷ Ἁγίῳ Ἱερομάρτυρος

Ἐλευθερίου . Τῷ δὲ συντελεσῆ τῶν ὅλων Θεῷ, Χά-

ρις ἢ Δόξα εἰς τὰς Αἰῶνας . Ἀμήν .

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ,
ΕΙΣ ΤΟΝ ἍΓΙΟΝ ΤΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΥΛΟΓΗΤΟΝ, Τὸ, Κύριε εἰσάκεσον,
ἢ τὸ, Θεὸς Κύριος · ἢ τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος δ'. Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτωῶς.

Τοὺς τῷ Ναῶ σε τῷ σεπτῷ προσΦοιτῶντας, ἢ τὴν ἀντίληψιν τὴν σὴν αἰτεμόνας, ὡς συμπαθῆς ἐλέησον Παμμάρκα αὐτὲς, νέμε τέτοις ἀπάσι, τὰ ρωτήρια πάντα, χαίροντας ἀπόλυσον, τῆ τῆς χρείας πληρώσει, μὴ ἀποσρέψῃς Ἁγιε κωνὲς, τὲς προσΦυγόντας εἰς σὲ Ἐλευθέριε.

Δόξα ἢ νῦν, Οὐ σιωπήσωμεν αἰεὶ Θεοτόκε.

Εἶτα ὁ Ν'. Καὶ ὁ Κανὼν.

ᾠδὴ α'. ὁ Εἰρημός. ᾠδὴ ἐν ἡμέρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Ἁγιε τῷ Θεῷ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως Παρθένισίαν μεγάλην πρὸς τὸν Θεόν, κεκτημόνον ἔρχομαι, σὲ θεο-
Φρον δυσωπεῖν, εὐμονῶς προσδέχε τὰς Λιτὰς, ἃς προσάγειν, σοὶ τολ-
μῶ ὑπὲρ τῶν Δέλων σε.

Ἰεραρχίας ἐκλάμψας ταῖς Ἀρεταῖς, Ἰεράρχης γέγονας, Ἐλευθέριε
λαμπρὸς, ἀναφέρων Μάρκα πρὸς Θεόν, τὰς δεήσεις, τῶν Πιστῶν ἃς ἢ
νῦν ἀνάγαγε.

Ἦπ' Ἀνικίτῃ τὸ Χρίσμα ἀναλαβῶν, Ἰερεὺς ἐνδέδειξαι, ἀξιώθεος Σοφὲ,
ἢ μεσίτης ἐνθεος ὁμῆ, μεσιτεύων, τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῆ Πλάσματος.

Θεοτοχίον.

Φαινοτάτους ἀκτίσι παῖσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμψας Ἥλιος ἐξ ἀγίας
σε γαστρὸς, καταυγάζει Δέσποινα, δι' ὧν, Φωτισθέντες, σὲ Θεῷ Μη-
τέρα

τέρρα σέβομαι.

Ὡδὴ γ'. ὁ Εἰρημὸς. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὅ Πάντα βλέπων ὡς Θεὸς, σὲ ἀνάγει εἰς ὕψος, τῆς Λυχνίας τῆς Θείας, οἷα Φῶς τῶν Ἀρετῶν, ἢ γέγονας ὁδηγὸς, τῶν ἐν σκότει, μάκαρ Ἐλευθέριε.

Χριστὸν ὃν ἔσχεσ βραβευτήν, ὑπὲρ τῆς Εὐσεβείας, ἐναθλῶν ταῖς Βασάνοις, αὐτὸν αἰτήσασ ἢ νῦν, ἐπιηρείας τῷ ἐχθρῷ, ἢ πταισμάτων, λύσιν μοι δωρήσασθαι.

Ὅ κλήσιν ἔχων ἐκ Θεῷ, ἐλευθέραν Τρισμάκαρ, ἐλευθέρωσον ὄντας, ἐν ταῖς πέδαις τῶν δεινῶν, ἢ δίδω πᾶσιν εὐρεῖν, τέτων λύσιν, Ἅγιε δέομεθα.

Θεοτοκίον.

Ἴδὲ σε πᾶσαι Γεννεαί, μακαρίζεσι πίσει, τῷ τὸν ἄχρονον Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκῆσαν ὑπερφυῶς, ἢ Παρθόνον, πάλιν διαμείνασαν.

Κάθισμα. τὰ ἄνω ζιγῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, ἀνέδειξε σε Κύριος, τοῖς πίσει Θερμῇ, τῷ Ναῶ σε προσρέχουσι, Ποιητὴν πανάρισον, ἢ παντοίας Σωτῆρα κακώσεως, ὡς τὸ πάθος αὐτῷ μιμησάμενον. Τὰ πάθη ἐν πάντων Πάτερ ἴασθαι.

Ὡδὴ δ'. ὁ Εἰρημὸς. Χριστὸς με δύναμις

Τὴν σὴν ἀντίληψιν, αἰτεῖ ὁ Δεῦλός σε, τὴν σὴν γνῆς παρῆρησίαν πρὸς τὸν Θεόν. Μέλπει δὲ ἢ κράζει σοι, μετὰ Θερμότητος πολλῆς, Πάτερ σῶσον Ἐλευθέριε.

Τὸ πῦρ τὸ ἐνοικον, τὸ πῦρ τὸ ἐνυλον, τὸ τῆς Θείας ἀγάπης ἐν σοὶ νικᾷ, τῷ το τὸ ὁμόδουλον, αὐτὸ ὑπάναψον καί μοι, πρὸς τὸν Κτίστην Ἐλευθέριε.

Χριστὸν ὁ δεῦλός σε, ἐλπίδα ἔσχηκε, σῆς τυχεῖν βοηθείας ὧν ἐν δεινοῖς. Ὅθω ἢ προσέδραμον, εἰς τὸν Ναόν σε τὸν σεπτόν, Ἄθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Μαρία πάναγκε, παθῶν τὴν σύγχυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας ἢ Πειρασμῶν, ζάλην διασκεδάσον, τῆς ἀπαθείας τὴν Πηγὴν, ὡς τεκῆσα Μητροπάρθενε.

Ὡδὴ ε'. ὁ Εἰρημὸς. Τῷ Θεῷ Φέγγει σε ἀγαθέ.

Κατὰ ἀνθρώπων σὺ Φλογερῶν, ὅπως ἐκτανθείς ὑπὲρ Χριστῷ, Φλόγας κατὰ

κάτάσβεσον θλίψεων· τῆς δὲ θεᾶς δρόστῃ τυχεῖν ἐξάιτε θερμῶς, τῆς
σὲ προσκαλεμένως ὡς Ἐλευθέριε.

Πολλῶν ὃν βίῳ τῶν ἀλγεινῶν, ἢ τῶν δυσχερῶν ἀπαλλαγὴν, τῷ σῶ ἰκέ-
τη κατάπεμψον. Σὲ γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, Προσάτην θερμόν, αἰ-
τεῖταί σε τὴν χάριν τὴν ἀκαταίσχυτον.

Τρωθεὶς τῷ ἔρωτι τῆ Χριστοῦ, τὰς ποικιλοτρόπως σοι ποινας, ὅλως ἐκ ἔ-
πτιζας κράτισε, εἰδὼς τῆτον Λόγον Θεοῦ, ἢ ὄντως Θεόν, ὡς πρέσβευε
Παμμάκαρ ὑπὲρ τῶν δέλων σε. Θεοτοκίον.

ὑποφωνῶσι προφητικῶν, ῥήσεις Παναγία, διὰ πλειόνων συμβόλων τὸν
τόκον σε, ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις ἡμεῖς θεώμονοι, κυρίως Θεοτόκον, σὲ
καταγγέλλομεν.

Ὡδὴ ε΄. ὁ Εἰρμός. Τῆ βίβι τὴν θάλασσαν.

Ἰδὲ σοι παρίζαται, ὁ σὸς Δεῖλος ταπεινός, τῶν ἀναγκῶν αἰτέμονος, τῷ
τεμόνευε πίσει νῦν προσδραμῶν, τὴν λύσιν ἢ ἄνεσιν, ταῖς πρεσβείαις
σε μάκαρ Ἐλευθέριε.

Υἱὸς ὡς γονόμενος, ἐξ ὠδίνων γυναικός, τῶν τικτεσῶν προϊζαται, καὶ
παρέχεις ῥαζώνην τῶν ὀδυνῶν, βοῶσαις σοι πρόφθασον, ἢ κινδύνων ἐ-
σχάτων ἐλευθέρισον.

Θαυμάτων ἢ σύμπασα, γέμε ἔνδοξε τῶν σῶν· σὲ γὰρ Θεὸς ἐδόξασε,
Μαρτυρεῖς τῶν ἁθλῶν σε τῶν φρικτῶν. Διό με ἀπάλλαζον, τῆ παρόν-
τος Κινδύνε πάνυ δέομαι. Θεοτοκίον.

Σαρκὸς πηλικότητι, ἐνωθεὶς ὁ ἐκ Πατρὸς, μονογονὴς ὃν μήτρα σε εἰς
ἐκ δύο προῆλθε δίχα φθορᾶς, τηρήσας ἀλώβητον, τὴν σεμνὴν Παρθε-
νίαν σε Πανύμνητε.

Κοντάκιον, ὁ ὑψωθείς ὃν τῷ Σταυρῷ ἐκυσίως.

Τὸν Ἰατρὸν ἢ βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, τὸν λυτρωτὴν τε ἢ Σωτῆρα τῆ
κόσμου, αὐτὸν τῶν ὄλων Κύριον ἰκέτευε, ἅπασι δωρήσασθαι, τὰ αἰτήμα-
τα ὅσα, πρόσφορα τυγχάνουσι, ἢ σωτήρια μόνα, ἢ τῶν πταισμάτων
λύσιν ἐξαίτε, τοῖς σὲ τιμῶσι κληνὲ Ἐλευθέριε.

Τὸ ἀντίφωνον τῆ δ΄. ἤχος. Προκείμενον. Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀν-
θήσει ἢ ὡσεὶ Κέδρος ἢ ὃν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος. Τῶς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτῆ, ἐθαυμάσωσιν ὁ Κύριος.
Εὐαγγέλιον. Ἐκ τῆ κατὰ Λευκᾶν.

Εἶπον ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῆ Μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν Ἀνθρώπων.
Ἐπιβαλεῖσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἢ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς
Συναγωγὰς ἢ Φυλακὰς, ἀγομῆνες ἐπὶ Βασιλεῖς ἢ Ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματος μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς Μαρτύριον. Θεσθε ἔν εἰς τὰς Καρ-
δίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι. Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν Στόμα ἢ
Σοφίαν, ἣ ἔδυνήσουσιν ἀντιπεῖν, ἐδὲ ἀντισηῖναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑ-
μῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ ἢ ὑπὸ γονέων, ἢ συγγενῶν, ἢ Φίλων, ἢ ἀδελ-
φῶν, ἢ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· ἢ ἔσεσθε μισέμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ
ὄνομά μου· ἢ θριξὶ ἐκ τῆς Κεφαλῆς ὑμῶν, ἢ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑ-
πομονῇ ὑμῶν, κτήσασθε τὰς Ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα, Ταῖς τῆ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Τὸ σιχηρόν. ἦχος πλ. β'.

Ἰερεὺς ἄνομιώτατος, μέχρι τέλους ἐχειρημάτισας Παμμακάρισε. Τερε-
γῶν γὰρ τὰ θεῖα, ἢ ἀρέγιστα Μυστήρια, τὸ Αἷμα ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ἢ Θῦμα εὐπρόδεκτον εαυτὸν προσήγαγες Ἐλευθέριε. Διὸ παρή-
σιαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἐκτανῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν Ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ, Σῆσον ὁ Θεός τὸν Λαόν σου, ἢ εὐλόγησον τὴν Κληρονομίαν σου.

Ὡδὴ ζ'. ὁ Εἰρημός. Δροσοβόλον μὲν τὴν Κάμινον.

Δροσοβόλον μὲν τὴν Κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Πατρίν.
ὁ Χριστὸς δὲ πυρπολοῦσταν ἔσβεσε τὴν σὴν, ἢ Ἐπαρχον ἔπεισε βοᾶν, εὐλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὀδυρόμενος ὁ Τύραννος ἐκ ἔφριξε, σὲ σώζοντα τὸν Θεὸν ὄρων. Γοητείας
δὲ τὰ θαύματα λέγων τῆ Θεοῦ, ἀναξίος ὡφθη τῆ βοᾶν, εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τεκῆτάν σε ἀπέκτεινεν ὁ Τύραννος, προσπλακῆσταν Μάκαρ ἐπὶ σοί.
Οὐρανίους γὰρ νῦν θαλάμους ἔχοντες ὁμῆ, Φωτίσατε πάντας τῆ βοᾶν,
εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον .

Γονεῶν ἀπὸ πασῶν σε ἐξελέξατο, Παλάτιον ἀμόλυντον, ὁ οἰκήσας σου τὴν Γαστέρα Κόρη Βασιλεὺς, ᾧ νῦν μελωδῆμον εὐσεβῶς, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Ὡδὴ ἦ. ὁ Εἰρημὸς . Ἐκ Φλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας .

Ἐκ Φλογὸς τῆς Καμίνε, σῶος ἐξέθορας, ἢ τῷ Πάων ἐδέθης, Ἄρματι Φέρεσθαι . Ὅντως δ' ὁ Χριστὸς, δι' Ἀγγέλου σε ἔσωσεν . ὃν ὑπερυψῆμον, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας .

Ὡσπερ σὲ δεδεμένον, Ἀγγελος ἔλυσε, ἢ θηρίων ἀγρίων, εἴματα ἔφραζον . ἔτω νῦν ἡμῶν, πέδας πάσας διάλυσον, τῶν ὑπερυψέντων, Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας .

Τῆ Αὐλῶνος Ποιμόνα, ἢ χάρις ἔχρισε ἢ Φωστῆρα τῆ Κόσμου, πάντες σε ἔγνωμον . Φώτισον ἢ νῦν, ἡμᾶς Πάτερ, ἢ πρέτβευε, ὑπὲρ τῶν ὑμνέντων Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας .

Θεοτοχίον .

Ζωοδότην τεκῆσα, Θεὸν ἢ Κύριον, τῆ θανάτε τὴν ῥύμην, τὴν ἀκατάσχυτον, ἔσησας ἀγνή, ταύτην ἀπονεκρώσασα . ὅταν σε ὑμνῆμον εἰς πάντας τὰς αἰῶνας .

Ὡδὴ θ'. ὁ Εἰρημὸς . Θεὸν Ἀνθρώποις, ἰδεῖν ἀδύνατον .

Θεὸν Ἀνθρώποις, μαθεῖν ἐκήρυξας, τοῖς πρὶν ποτὲ ἀψύχοις, τὴν λατρείαν προσάγειν . Ἀλλὰ σὺ μετάνοιαν διδάξοις ἢ νῦν, παθεσι δειλωθῆντας, ἢ ἀπαλλάξαιας, πάντας τῶν παγίδων, τῆ ἐχθρῆ ὧ Ἐλευθέρει .

Πυρὸς λοιμῆ τε, ἢ πάσης μάστιγος, πάντας πιστὸς θερμῶς, σὲ δεομένους ἀπάλλαζον . τοῖς γὰρ σοῖς προσφεύγουσι θερμῶς οἰκτιρημοῖς, λύεις τὰ τῆς ἀνάγκης, ἐπικαμπτόμοις, οἷα τῆ Δεσπότη, μιμητῆς ἢ Δελος γνήσιος .

Ἰσχύς μοι γόνιο, ἢ κραταίωμα, κατὰ παθῶν ἀγρίων, τὴν ψυχὴν ἀπαρτῶντων μοι . Ἰσχύς γὰρ ἐξέλιπε Φεῦ ἢ ὦν ἐμοί . ταύτην ἀντιμισθίαν, ἐμοὶ δωρέμονος, ὑπὲρ τῆ παρόντος, εὐτελῆς σοι μελωδήματος .

Θεοτοχίον .

Ὡς σὺ ἐδέποτε κεχαρίτωται, ἐκ Γονεῶν ἀρχαίων, Θεομήτορ πανάχραν-
τε .

τε. Σὺ γὰρ μόνη τὴν πασῶν ἀσύγκριτον, ἔσχες ἀγιωσύνην, ἢ καθαρότητα. Ὅθεν ὑπεδέξω, τὸν Θεὸν ὃν σοὶ σαρκέμονον.

Τὸ, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Δεῦρο Ἐλευθέριε ἀθλητὰ, τὸν ὕμνον προτδέχῃ, Ἰλαρῶς τε ἢ εὐμενῶς, Ψυχῆς μὲν ἀνάγνῃ, ἢ γλώσσης ἀναξίας· ὃν πίσει δὲ ἢ πόθῳ σοὶ προσαγόμενον.

Σε τὸν ἐπαξίως Στέφῃ διπλᾶ, κατηγλαϊσμόνον, Ἐλευθέριε δυσωπῶ, τῆς Ἱεραρχίας, ἢ τῷ τῆ Μαρτυρίας, παθῶν με πολυτρόπων, δαΐζον ἐλεύθερον.

Χαίροις Ἐλευθέριε ἀθλητὰ, χαίροις Ἱεράρχα, Ἐκκλησίας τῆς τοῦ Χριστοῦ, χαίροις Ἀποστόλων ὁμότροπε ἢ πάντων τῶν σὲ ἀνευφημέντων προσάτα μέγιστε.

Χριστὸ Ἱερομάρτυς θεόθεν σχῶν, δῶρον τεθλιμένους, Φερωνύμως ἐλευθερῶν, ἀπάλλαζον δήμε, θλίψεων δέομαί σου, μελλόντων δὲς ἰσχύν μοι, τῶν νῦν ἀνέχεσθαι.

Σὺν Ἐλευθερίῳ ἀνευφημῶ, τῆς ἀθανασίας, τὸν Φερώνυμον ἀληθῶς, Ἰὼς Ἱεροῦθλος, Χριστὸ κοσμολαμπτήρας· κινδύνων με παντοίων, σῶζοι τε Ἅγιοι.

Εἶτα, Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ Στρατιαί, ἢ Αἴτησις Μεγάλη, Καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

